

DRÖMSATT

av Andreas Kärngård

*Denna berättelse är skriven av mig, ovanstående, och alla rättigheter tillhör densamme.
Nyttjande utan mitt godkännande är ej tillåtet.*

www.karngard.se

Första anteckningen

Vågorna sköljer in över mig. Solen står högt. Kan inte minnas när jag senast åt. Kanske finns något där jag kan äta - inne bland träden. Jag antar jag borde försöka, men jag är inte alls hungrig - bara så oerhört less på att vara här.

Andra anteckningen

Jag har funderat en del och det som bekymrar mig är att jag inte har någon som helst aning om hur jag kom hit - hit till den här gudsförgätna ön. Från kalla Sverige till en tropisk ö - hur kan det rimligen ha skett? Nej, jag har inte rest hit - har aldrig satt min fot utanför Europa. Och det finns inget sår på mitt huvud som skulle förklara att jag rest hit, slagit mig och tappat minnet.

Plötsligt gick jag där; fann mig själv vandra genom vegetationen en bit in mot öns mitt. Där borta där växtligheten tilltar. Jag skriver "plötsligt" eftersom det är mitt första minne av den här ön. Hur lång tid som förflutit sedan dess är svårt att säga, men det måste vara månader, möjligen uppåt ett halvår. Hursomhelst, som ni förstår har jag ju haft en hel del tid att tänka.

Så här - och jag förstår att det låter h e l t s j u k t men - jag har börjat leka med tanken på att ingenting av detta är på riktigt. Att jag kanske drömmer allt detta. Ja, *drömmer*. Att jag har en sådan där, vad kallas det... *klardröm*? Är det vad det kallas? När man upplever drömvärlden som absolut verklighet? Namnet är oviktigt - det är i alla fall så det känns.

Tredje anteckningen

Tänk om det faktiskt kan vara så att jag inte alls skriver detta brev? Att jag inte halvligger här med pennan och anteckningsboken i min hand och känner svettpärlorna rinna ned längs mina tinningar. Att jag just i detta nu ligger hemma i min säng. Tanken är svindlande men skänker mig en hel del tröst. Detta är tanken jag nu börjat vänja mig vid. Hur sjukt det än låter så ter det sig samtidigt också vettigt - eller *logiskt* snarare. För det är inte bara det att jag inte kan minnas hur jag annars skulle ha tagit mig hit, nej det är annat också. Det är saker som är *konstiga* här. Konstiga på ett sätt som inte är förenliga med verkligheten.

Till att börja med; sedan jag blev varse om att jag befann mig här så har jag inte drömt. Jag har alltså inte haft någon *dröm*. Inte en enda - och är inte *det* jävligt konstigt? För det andra; och det nämnde jag inledningsvis, så känner jag ingen *hunger*. Visst, jag tuggar i mig lite av det jag finner och dricker en del saltvatten men det är mer som om jag gör det på ren rutin - min kropp tycks inte behöva det för jag är lika stark som vanligt. För det tredje; *tiden* här tycks inte följa naturens lagar - ibland är det natt i några timmar och ibland är det natt i vad som måste vara dagar. För det fjärde; *djuret* här liknar ingenting jag någonsin sett. Sedan är det sättet de stirrar på mig. Det låter kanske märkligt - och det *är* märkligt. Men det är därför jag för dessa anteckningar - jag behöver skriva ner så som det faktiskt förhåller sig. För det femte; var kommer pennan och anteckningsblocket ifrån? Jag hade inga kläder på kroppen när jag fann mig själv vandra där i snåren - men en jävla penna och anteckningsblock har jag. Så, har jag dem bara för att jag själv skapat dem?

Jag vet inte.

Fjärde anteckningen

När det gäller tiden har jag funderat. Tid upplevs ju annorlunda i drömmar, men är det möjligt att man upplever dem så här långa? Det vet jag inte. Ett halvår känns onaturligt lång tid även för en dröm, men kanske jag råkat ut för något? Tanken har slagit mig att jag kanske i själva verket ligger i koma. Det skulle förklara att jag inte tycks vakna.

Femte anteckningen

Det är hett i dag, trots att vädret är likadant som i går och dagen innan och dagen innan det. Vad händer om man dör i en dröm? Tanken går inte att slå ur skallen. Försöker minnas om jag någonsin drömt att jag dött men kan inte säkert erinra mig det. Någon gång har jag drömt att jag hamnat under vatten. Då vaknade jag, men drunknade jag i drömmen då?

Det finns något en bit bort från min lägerplats, det kan inte vara mer än fem-tio meter dit. Det prasslar och jag kan svära på att jag nyss såg ett par ögon. I dag har ringarna flugit runt hela dagen. Men nu är det mörkt, så de syns knappt. Det är väl dags att sova, går inte att göra så mycket annat när det blivit svart.

Sjätte anteckningen

Det skaver i mig, jag orkar inte vänta längre. Det är första gången jag gråter i en dröm och jag har beslutat mig för att försöka väcka mig själv ur den. Om ni läser detta innebär det att jag trots allt misstagit mig. Vänligen kontakta de svenska myndigheterna för mest sannolikt är jag anmäld försvunnen. De kan ordna med transport av min kropp till Sverige.

Till min familj:

Jag älskar er av hela mitt hjärta. Som jag ser det så tar jag inte mitt liv - jag försöker bara att komma hem till er.

Nedan av mig som hittat skrivhäftet

Bortsett från lite kladd i marginalerna är ovanstående allt som fanns i skrivhäftet. Häftet i sig låg i den torra sanden en bit ovanför klipporna. Mitt namn är oväsentligt men då fartyget jag arbetar ombord på ankrade en bit utanför bestämde jag mig för att ta en av båtarna in till ön. Ingen av mina kollegor såg meningen med det eftersom vi redan besökt liknande öar i området. Hursomhelst, jag tillhör en grupp forskare som kartlägger växter i jakt på nya arter. Och det var så jag hittade det lilla skrivhäftet.

Vad finns att säga om det? Annat än att det är en tragisk skildring som växer fram. Det utgår jag ifrån att ni som läser detta håller med om. Men bortsett från det är det en sak som är konstig. Och det är att jag efter att ha läst allt och vänt upp och ned på den lilla ön (som inte kan vara mycket större än hundra kvadratmeter) inte lyckats finna någon *kropp* av han eller hon som skrivit i häftet. Personen har av allt att döma tagit sitt liv, han eller hon har åtminstone stått i begrepp att faktiskt göra det.

Därför bör en kropp också stå att finna på ön. Några av de djur personen beskrivit har jag inte lyckats finna. Mig veterligen finns enbart insekter, musslor och enstaka krabbor. Visst kan man tänka sig att krabborna skulle kunna ha ätit av kroppen men då skulle skelettet återstå. Rimligen har kroppen alltså inte *ätits upp* av något.

Vad avsaknaden av kropp betyder kan jag naturligtvis inte klart säga, men det är svårt att låta bli att spekulera. Har han eller hon skrivit anteckningarna på någon helt annan plats än ön? Har skrivhäftet bara hamnat här? Det verkar osannolikt då det inte ser ut att ha legat i vatten. Visst är det relativt sett hög luftfuktighet här och bladen vittnar om det men jag kan garantera att häftet absolut inte farit omkring i

havet. Eller; blev personen till slut undsatt, innan han eller hon avled? Eller efter? I vilket fall, varför lämnade man kvar häftet? Som sagt; några spekulationer från min sida om vad som kan ha hänt, för någon annan förklaring kan jag inte förstå.